FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

fremsat den 26. september 2002 [1]

1. Med dette søgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 230, stk. 1, EF, har Den Italienske Republik nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning af 1. marts 2000 om ændring af beslutning 1999/187/EF om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1995, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen [2].

2. Den Italienske Republik har bestridt den anfægtede beslutning, for så vidt som den pålægger fem rækker af finansielle korrektioner for udgifter afholdt i regnskabsåret 1995. Disse udgifter vedrører omkostningerne ved forvaltning af og kontrol med offentlig oplagring af korn. De pålagte korrektioner er som følger:

— punktvise finansielle korrektioner på 3 358 746 955 ITL og 807 967 249 ITL og en positiv korrektion på 22 116 046 015 ITL i udgifterne til oplagring af hård hvede

— punktvise finansielle korrektioner på 54 518 294 818 ITL i udgifterne til oplagring af hård hvede

— finansiel korrektion på 1 923 101 478 ITL, der svarer til den sikkerhed, der skulle have været inddraget inden for rammerne af et salg af hård hvede med henblik på udførsel til Algeriet

— finansiel korrektion på 9 965 368 843 ITL, der svarer til værdien af forskellene mellem de lagre af blød hvede, byg og majs, der indberettedes ved udgangen af regnskabsåret 1994 og i begyndelsen af regnskabsåret 1995

— negativ korrektion på 2 502 127 250 ITL, der svarer til saldoen for de korrektioner, Kommissionen foretog i en forudgående månedlig erklæring vedrørende blød hvede, byg og majs.

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EFT L 61, s. 15 (herefter »den anfægtede beslutning«).

3. Den Italienske Republik har endvidere bestridt Kommissionens beslutning, der afviser at tildele den et beløb på 11 952 457 079 ITL i henhold til interventionsorganets endelige godkendelse af fakturaer for salg af korn.

4. Begrundelsen for de anvendte korrektioner findes i den sammenfattende rapport om resultaterne af kontrollen i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, for regnskabsåret 1995 [3]. Jeg vil undersøge de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige korrektioner, efter hinanden i de følgende hovedpunkter (punkt I-VII).

Punktvise finansielle korrektioner på 3 358 746 955 ITL og 807 967 249 ITL samt en positiv korrektion på 22 116 046 015 ITL i udgifterne til oplagring af hård hvede

A — *De faktiske omstændigheder*

5. I forbindelse med kontrolbesøg, der blev aflagt på stedet, konstaterede Kommissionen — vedrørende interventionslagrene for hård hvede — betydelige forskelle mellem de italienske myndigheders årsopgørelse for regnskabsåret 1995 og den virkelige situation. Kommissionen besluttede på grundlag af de oplysninger, der var til rådighed, at:

— reducere de under budgetkonto 1011.003 indberettede udgifter med 3 358 746 955 ITL

— reducere de under budgetkonto 1012.003 indberettede udgifter med 807 967 249 ITL og

— forhøje de under budgetkonto 1013.003 indberettede udgifter med 22 116 046 015 ITL.

B — *Den Italienske Republiks argumenter*

6. Den Italienske Republik har gjort gældende, at den omtvistede korrektion er

3 — Dok. VI/6464/98, konsolideret udgave af 12.1.1999 (herefter »den sammenfattende rapport«) (uddrag er vedlagt som bilag 1 til stævningen).

ulovlig. Den har fremført følgende argumenter til støtte herfor[4]:

»[...] den mængde korn, der var oplagret pr. 1. oktober 1994 (eller i begyndelsen af regnskabsåret 1995), [udgjorde] 715 241,791 tons [og] var sammensat som følger:

Lager pr. 1. oktober 1994 (på grundlag af en lageroptælling)
639 282,836 t

+ Lager hos selskabet Casillo
91 664,845 t

+ Lager hos selskabet Federconsorzi
117,980 t

+ Lager hos selskabet Molini Nuova Daunia 7 681,500 t

Med fradrag af den mængde, der mangler hos selskabet CO.GE.A
23 505,900 t

Lager pr. 1. oktober 1994
715 241,251 t

Kommissionens tjenestegrene har vedrørende det af de italienske myndigheder indberettede lager bemærket, at det var 174 640,558 tons højere end den mængde, der tidligere var opført i EUGFL-tabellerne af 30. september 1994 (datoen for afslutningen af 1994 regnskabsåret), hvilket svarede til 540 601,233 tons, idet denne forskel ifølge tjenestegrene forklaredes af de italienske myndigheders forhøjelse af lagrene med 198 146,458 tons og en samtidig reduktion af det samme lager med 23 505,900 tons.

Det bemærkes, at uafhængigt af de grunde, der har godtgjort de specifikt foretagne korrektioner, har Kommissionens tjenestegrene [...] ved deres skrivelse nr. 4014 af 9. februar 2000 [...] erklæret at have accepteret en forhøjelse med 174 640,559 tons hård hvede at regne fra regnskabsåret 1995, hvilket gælder selv om den efterfølgende har bekræftet den negative korrektion.

Kommissionens stillingtagen medfører en ugrundet berigelse for Kommissionen, når

4 — Jf. stævningens s. 2 og 3.

henses til de forskellige oplagringsomkostninger, der bæres af den italienske stat for de nævnte lagre for hele regnskabsåret 1995.

[...]

Derfor skal [...] den foreslåede negative korrektion på 26 282 760 219 ITL annulleres«.

C — *Stillingtagen*

7. Det bemærkes, at efter artikel 38, stk. 1, litra c), i Domstolens procesreglement skal en stævning angive søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Ifølge fast praksis [5] skal disse angivelser være tilstrækkelig klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og Domstolen i givet fald på det således foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Af retssikkerheds- og retsplejehensyn er det en forudsætning for, at en sag kan antages til realitetsbehandling, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde, fremgår af selve stævningen.

8. I den foreliggende sag mener jeg ikke, at stævningen opfylder disse mindstekrav.

9. Den Italienske Republiks argumentation gør det ikke muligt klart at udlede de retlige og faktiske omstændigheder, som udgør grundlaget for dens annullationspåstand. Selv om det er korrekt, at Kommissionen, på grundlag af dens kendskab til sagen og dens rolle i den forudgående administrative procedure, har kunnet afgive sit svarskrift, må det derimod konstateres, at Domstolen ikke alene på grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i stævningen, er i stand at udøve sin domstolskontrol. Det er i den forbindelse nyttigt at bemærke, at det ikke påhviler Fællesskabets retsinstanser i sagsøgerens og hans advokats sted selv at søge — i sagens akter — at gøre rede for de faktiske og retlige omstændigheder, den anser for at kunne begrunde påstandene i stævningen [6].

5 — Jf. eksempelvis dom af 13.12.1990, sag C-347/88, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 4747, præmis 28, og af 31.3.1992, sag C-52/90, Kommissionen mod Danmark, Sml. I, s. 2187, præmis 17-19, samt Rettens dom af 6.5.1997, sag T-195/95, Guérin Automobiles mod Kommissionen, Sml. II, s. 679, præmis 20-27, af 29.1.1998, sag T-113/96, Dubois et Fils mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 125, præmis 29 og 30, af 20.4.1999, forenede sager T-305/94, T-306/94, T-307/94, T-313/94, T-314/94, T-315/94, T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 og T-335/94, Limburgse Vinyl m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 931, præmis 39-43. Jf. ligeledes Rettens kendelse af 28.4.1993, sag T-85/92, De Hoe mod Kommissionen, Sml. II, s. 523, præmis 20-26, af 29.11.1993, sag T-56/92, Koelman mod Kommissionen, Sml. II, s. 1267, præmis 21-24, og af 1.6.1999, sag T-73/99, Meyer mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 1739, præmis 7 og 8.

6 — Jf. eksempelvis kendelsen i sagen Koelman mod Kommissionen, præmis 23.

10. Derfor foreslår jeg Domstolen at afvise det første anbringende.

II — Punktvise finansielle korrektioner på 54 518 294 818 ITL i udgifterne til oplagring af hård hvede

A — *Relevante retsregler*

11. Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 [7] sigter mod at gennemføre målene i den fælles landbrugspolitik inden for kornsektoren og navnlig stabilisere markederne [8]. Forordningens artikel 7 bestemmer, at interventionsorganerne, der er udpeget af medlemsstaterne, er forpligtet til at opkøbe det korn, der bliver dem tilbudt, såfremt tilbudene opfylder visse betingelser vedrørende produkternes kvalitet [9]. For at produkterne kan godkendes, skal de være af en »sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet« [10]. Produkternes kvalitet konstateres på grundlag af prøver, der udtages på det tidspunkt, hvor kornet indleveres til interventionsorganet [11].

12. De foranstaltninger i forbindelse med køb og oplagring af korn, der iværksættes af interventionsorganerne, finansieres af EUGFL [12] i henhold til den fremgangsmåde, der er nævnt i Rådets forordning (EØF) nr. 3492/90 af 27. november 1990 [13].

13. Denne forordning bestemmer, at de nationale interventionsorganer opstiller årsregnskaber for hvert produkt, der oplagres på et offentligt interventionslager [14]. Årsregnskaberne skal bl.a. indeholde udgifterne til produkternes oplagring. Artikel 2 bestemmer, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produkternes opbevares korrekt. Ifølge

7 — Forordning om den fælles markedsordning for korn, EFT L 281, s. 1.

8 — Jf. fjerde betragtning.

9 — Denne forpligtelse er blevet opretholdt i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30.6.1992 om den fælles markedsordning for korn, EFT L 181, s. 21, der har erstattet forordning nr. 2727/75 med virkning fra markedsføringskampagnen 1993/1994.

10 — Artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1569/77 af 11.7.1977 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn, EFT L 174, s. 15. Disse forpligtelser er blevet opretholdt i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 689/92 af 19.3.1992 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn, EFT L 74, s. 18, der har erstattet forordning nr. 1569/77 med virkning fra den 1.7.1992.

11 — Artikel 3 og 4 i forordning nr. 1569/77, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1022/90 af 25.4.1990, EFT L 106, s. 11. Dette princip blev opretholdt ved artikel 3 i forordning nr. 689/92.

12 — Jf. artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 af 2.8.1978 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, EFT L 216, s. 1.

13 — Forordningen fastlægger de elementer, der skal tages i betragtning i årsregnskaberne for de interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring, som finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, EFT L 337, s. 3.

14 — Jf. artikel 1, stk. 1. Se også artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1883/78.

artikel 5 bogføres mængder, hvis kvalitet er forringet som følge af de fysiske oplagringsvilkår eller for lang opbevaring, som udgået af lageret på den dato, hvor svindet eller kvalitetsforringelsen er konstateret.

B — *De faktiske omstændigheder*

15. Efter en kontrol gennemført af Consorzio Controlli Integrati in Agricoltura (herefter »CCIA«) i marts 1995 blev det klart, at en mængde på 122 709,192 tons hård hvede, der var oplagret hos Coop. San Giorgio [16], var af dårlig kvalitet.

14. Kommissionen har fastsat gennemførelsesbestemmelser til den nævnte rådsforordning i forordning (EØF) nr. 3597/90 af 12. december 1990 [15]. Artikel 2, stk. 3, litra c), bestemmer, at i de tilfælde, hvor produktets kvalitetsforringelse eller ødelæggelse er en følge af dårlige opbevaringsbetingelser, bogføres produktets værdi i henhold til reglerne i stk. 1. Artikel 2, stk. 1, bestemmer, at værdien af de manglende mængder beregnes »ved at multiplicere mængderne med den basisinterventionspris for standardkvaliteten, som er gældende den første dag i det pågældende regnskabsår, forhøjet med 5%«. Endvidere bestemmer artikel 7, at når produktet ikke opfylder de for oplagringen fastsatte betingelser, skal de omhandlede mængder bogføres som et salg til den pris, til hvilken de er opkøbt. De for hver afvist mængde allerede bogførte indlagrings-, udlagrings- og oplagringsomkostninger fratrækkes, idet disse bogføres særskilt. De oplagringsomkostninger, der skal fratrækkes, beregnes ved at multiplicere de afviste mængder med det antal måneder, der forløber mellem indlagringen og udlagringen, samt med det faste beløb og den for udlagringsmåneden gældende kurs.

16. Kommissionen konstaterende, at en mængde på 84 481,128 tons ikke opfyldte interventionsbetingelserne. Ifølge Kommissionen var produktet af dårlig kvalitet på købstidspunktet. Kommissionen pålagde derfor under henvisning til artikel 7 i forordning nr. 3597/90 de italienske myndigheder at bære købsprisen for de omtvistede mængder samt de oplagringsomkostninger, der var beregnet siden begyndelsen af kampagnen 1990/1991 indtil udgangen af regnskabsåret 1995.

17. Med hensyn til de resterende 38 228,064 tons fandt Kommissionen, at produktets forringelse var en følge af dår-

15 — Forordning om reglerne for bogføring af interventionsforanstaltninger, under hvilke interventionsorganerne opkøber, oplagrer og sælger landbrugsprodukter, EFT L 350, s. 43.

16 — Det bemærkes, at det italienske interventionsorgan — Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo, herefter »AIMA« — har delegeret samtlige køb og enhver oplagring af korn til private erhvervsdrivende, der betegnes »enti assuntori« (se den sammenfattende rapport, s. 89). Coop. San Giorgio er en af disse private erhvervsdrivende.

lige opbevaringsbetingelser. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra c), i forordning nr. 3597/90 pålagde Kommissionen de italienske myndigheder modværdien af denne mængde samt opbevaringsomkostningerne, som de var bogført fra marts 1995 indtil udgangen af regnskabsåret 1995. Det samlede pålagte korrektionsbeløb var 54 518 294 818 ITL.

C — *Sagen for Domstolen*

18. Den Italienske Republik har bestridt denne korrektion. Den har påberåbt sig to rækker af argumenter, der bygger på henholdsvis

— en tilsidesættelse af artikel 2 og 7 i forordning nr. 3597/90, og

— et urigtigt skøn ved bedømmelsen af mængden af de omtvistede produkter.

19. Jeg vil behandle hvert af disse argumenter særskilt.

1. Tilsidesættelse af artikel 2 og 7 i forordning nr. 3597/90

20. Den Italienske Republik har gjort gældende, at den første mængde på 84 481,128 tons hård hvede opfyldte alle de i fællesskabslovgivningen opstillede kvalitetsbetingelser, da den blev fremstillet for interventionsorganet. Den har til bevis herfor fremlagt resultaterne af 37 analyser, der er blevet gennemført af det private laboratorium Consulchimica de Crotone (Italien) [17], og som bekræfter produktets kvalitet på tidspunktet for oplagrerens køb. Den Italienske Republik finder ikke, at Kommissionen under disse omstændigheder kunne anvende artikel 7 i forordning nr. 3597/90 og pålægge den købs- og oplagringsomkostningerne at regne fra datoen for produkternes køb. Den skulle have anvendt artikel 2, stk. 3, litra c), i forordning nr. 3597/90 og udelukkende pålagt oplagringsomkostningernes modværdi at regne fra det tidspunkt, hvor det blev konstateret, at produkterne var ødelagt.

21. Inden jeg går over til at behandle dette argument, vil jeg gerne minde om de principper, der er opstillet i Domstolens praksis for så vidt angår bevisbyrden i tvister om regnskabsafslutning for EUGFL.

22. Som bekendt finansierer EUGFL udelukkende interventioner, der gennemføres i

17 — Stævningens bilag B1-B37.

overensstemmelse med fællesskabsreglerne inden for rammerne af den fælles markedsordning for landbruget. I tilfælde af en tvist påhviler det Kommissionen at bevise, at der er sket en overtrædelse af reglerne i den fælles markedsordning for landbruget [18]. Kommissionen er således »forpligtet til at begrunde sin beslutning, hvis der heri fastslås manglende kontrol eller mangler ved den kontrol, som vedkommende medlemsstat har gennemført« [19].

23. Den pågældende medlemsstat kan på sin side ikke afkræfte Kommissionens konstateringer ved simple påstande, som ikke underbygges af elementer, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem [20]. Når sagsøgeren ikke har ført bevis for, at Kommissionens konstateringer er urigtige, udgør disse konstateringer forhold, der kan give anledning til alvorlig tvivl med hensyn til indførelsen af et passende og effektivt system af foranstaltninger til overvågning og kontrol [21].

24. I den foreliggende sag har Kommissionen fremlagt flere elementer, der begrunder den omtvistede korrektion. Det fremgår således af sagens akter [22], at for så vidt angår en mængde på 84 481,128 tons hård hvede oplagret hos Coop. San Giorgio, opfyldte produktet ikke betingelserne i bestemmelserne i forordning nr. 1569/77. Kornet var af dårlig kvalitet på det tidspunkt, hvor det blev opkøbt af oplagreren. Det fremgår også af sagen, at denne konstatering er baseret på resultatet af de stikprøveanalyser, CCIA udtog i marts 1995 hos Coop. San Giorgio [23].

25. Som Kommissionen [24] mener jeg ikke, at de af Den Italienske Republik fremlagte 37 certifikater kan afkræfte denne konstatering.

26. Der henvises til, at forordning nr. 1022/90 at regne fra markedsføringskampagnen 1990/1991 ændrede forordning nr. 1569/77 for at understrege nødvendigheden af at garantere, at den person, der udtager prøver af kornet, er uafhængig. Tredje betragtning til forordning nr. 1022/90 angiver udtrykkeligt, at »hvis interventionsorganet uddelegerer sine kontrolbeføjelser til tredjemand, [skal] [...] interventionsorganet [kontrollere], at denne frembyder al sikkerhed for afhængighed af den bydende«.

18 — Jf. navnlig dom af 24.3.1988, sag 347/85, Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, Sml. s. 1749, præmis 16, af 19.2.1991, sag C-281/89, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 347, præmis 19, af 6.10.1993, sag C-55/91, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 4813, præmis 13, og af 10.11.1993, sag C-48/91, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. I, s. 5611, præmis 14.

19 — Dom af 12.6.1990, sag C-8/88, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 2321, præmis 23, og af 28.10.1999, sag C-253/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 7529, præmis 6.

20 — Dom af 1.10.1998, sag C-242/96, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 5863, præmis 59, og dommen af 28.10.1999 i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 7.

21 — Dommen af 12.6.1990 i sagen Tyskland mod Kommissionen, præmis 28, af 1.10.1998 i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 59, og af 28.10.1999 i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 7.

22 — Den sammenfattende rapport, s. 103.

23 — Sammesteds.

24 — Svarskriftets punkt 24 og 26 samt duplikkens punkt 3-5.

27. Denne betingelse om uafhængighed er ikke opfyldt i den foreliggende sag. Det står således fast[25], at de prøver, der blev analyseret af det private laboratorium Consulchimica de Crotone, blev udtaget af oplagreren selv og ikke af en uafhængig person. Den Italienske Republik har i øvrigt anerkendt, at denne omstændighed kan skade analyseresultaternes objektivitet, idet oplagreren over for AIMA er ansvarlig for beslutningen om køb af korn samt for den eventuelle ødelæggelse af produkter, der oplagres.

28. Under disse omstændigheder finder jeg ikke, at de af sagsøgeren fremlagte analysecertifikater kan afkræfte de forhold, Kommissionen har konstateret. Jeg foreslår derfor Domstolen at forkaste det første anbringende.

2. Spørgsmålet, om der er udøvet et urigtigt skøn ved bedømmelsen af mængden af de omtvistede produkter

29. Den Italienske Republik har gjort gældende, at Kommissionen har udøvet et urigtigt skøn ved at beregne den anden mængde korn til 38 338,064 tons. Den har understreget, at CCIA i forbindelse med den kontrol, der blev gennemført i marts 1995, udtrykkeligt konstaterede, at den mængde korn, Coop. San Giorgio havde på lager, udgjorde 37 042,795 tons, eller 1 185,269 tons mindre end den mængde, Kommissionen havde noteret. Selv om de italienske myndigheder havde givet Kommissionen meddelelse om dette tal i marts 1999, fastholdt Kommissionen den omtvistede korrektion på det foreslåede niveau, nemlig 38 228,064 tons. Den nævnte korrektion er derfor ikke begrundet for så vidt angår forskellen.

30. Den Italienske Republiks argumentation kan ikke tages til følge.

31. Det fremgår af sagens akter[26], at CCIA i forbindelse med kontrol udført i marts 1995 konstaterede, at en mængde på 37 042,795 tons hård hvede, som var oplagret hos Coop. San Giorgio, var af dårlig kvalitet, og at der manglede en anden mængde på 1 185,269 tons. Kommissionen pålagde derfor en finansiel korrektion i relation til disse to mængder, idet der blev regnet med den samme værdi for den ødelagte mængde og den mængde, der ikke forefandtes.

32. Den Italienske Republik har ikke fremført nogen forhold til støtte for sine argumenter. Den har begrænset sig til at angive, at Kommissionen er i besiddelse af CCIA's rapport[27]. Da sagsøgeren ikke kan godtgøre, at Kommissionens konstateringer er urigtige, må det andet anbringende forkastes.

25 — Jf. svarskriftets punkt 26 og replikkens punkt 2 og 3.

26 — Jf. bl.a. Kommissionens skrivelse nr. 22783 af 25.3.1999, punkt 8 (bilag 5 til stævningen).

27 — Jf. replikken, s. 3.

III — Salg af hård hvede til Algeriet

A — *De relevante bestemmelser og de faktiske omstændigheder*

33. Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 af 28. juli 1993 [28] bestemmer, at salg af korn opkøbt af interventionsorganerne skal ske ved licitation.

34. Ved forordning nr. 2668/94 af 31. oktober 1994 [29] bemyndigede Kommissionen det italienske interventionsorgan til at udbyde 148 000 tons hård hvede i licitation med henblik på udførsel i form af groft mel af hård hvede til Algeriet. Artikel 11, stk. 2, bestemte, at den bydende skulle stille en samlet sikkerhed på 50 ECU/ton hård hvede for opfyldelsen af forpligtelsen til at udføre produkterne til Algeriet. Ifølge samme bestemmelse skulle der først stilles et beløb på 25 ECU/ton ved eksportlicensens udstedelse og de resterende 25 ECU/ton inden kornets afhentning. Artikel 11, stk. 2, angav, at hele sikkerheden ville blive frigivet senest 15 dage efter den dato, hvor tilslagsmodtageren dokumenterer, at det grove mel er ankommet til Algeriet. Endelig præciserede artikel 11, stk. 4, at betaling af salgsprisen for den hårde hvede samt udførslen af det grove mel inden for den fastsatte frist var det »primære krav« som defineret i artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 [30]. Sidstnævnte forordning indeholder bestemmelser om de ordninger for sikkerhedsstillelse, der er stillet krav om i flere fællesskabsforordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik [31].

35. Den 10. marts 1995 ændrede Kommissionen forordning nr. 2668/94 med vedtagelsen af forordning (EF) nr. 545/95 [32]. Kommissionen fastsatte, at hele sikkerheden ville blive frigivet senest 15 dage efter den dato, hvor tilslagsmodtageren dokumenterer, at »det i stk. 4 nævnte primære krav er opfyldt«.

36. I den foreliggende sag fandt Kommissionen, at den italienske administration havde frigivet den sikkerhed, der var blevet stillet af en af tilslagsmodtagerne, nemlig selskabet Italgrani SpA, uden at selskabet havde dokumenteret, at der var sket betaling af salgsprisen for produkterne. Kommissionen pålagde derfor en finansiel korrektion på 1 923 101 478 ITL, hvilket svarede til den sikkerhed, der skulle have været inddraget.

28 — Forordning om procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne, EFT L 191, s. 76.

29 — EFT L 284, s. 45.

30 — Forordning om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter, EFT L 205, s. 5. Om dette begreb henviser jeg bl.a. til mit forslag til afgørelse i sag C-177/00, Italien mod Kommissionen, punkt 106 og 107, som jeg også fremsætter i dag.

31 — Jf. første betragtning.

32 — EFT L 55, s. 27.

B — *Sagen*

37. Den Italienske Republik har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet. Ifølge Den Italienske Republik er den omtvistede korrektion baseret på det forhold, at tilslagsmodtageren ikke overholdt forpligtelserne i artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 2668/94, som ændret ved forordning nr. 545/95. Men sidstnævnte forordning var ikke anvendelig på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, der er genstand for tvisten. Kommissionen anvendte således denne forordning med tilbagevirkende kraft og dermed ulovligt.

38. Som Kommissionen mener jeg ikke at dette argument er holdbart.

39. Det fremgår af sagens akter[33], at i modsætning til det, Den Italienske Republik har gjort gældende, er den omtvistede korrektion ikke baseret på en tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 2668/94, som ændret ved forordning nr. 545/95. Derimod fandt Kommissionen, at de italienske myndigheder ikke lovligt kunne frigive den af Italgrani SpA stillede sikkerhed, uden at selskabet havde overholdt de forpligtelser, der følger af artikel 11, stk. 4, i forordning nr. 2668/94. Denne bestemmelse er ikke blevet ændret ved forordning nr. 545/95, hvorfor anbringendet om, at der er sket anvendelse med tilbagevirkende kraft, må forkastes.

33 — Den sammenfattende rapport, s. 105.

40. Hertil kommer, at de oplysninger, der er indeholdt i sagens akter, gør det muligt at antage, at den omtvistede korrektion var lovlig. Efter ordlyden af artikel 11, stk. 4, i forordning nr. 2668/94 var betalingen af salgsprisen for den hårde hvede samt den reelle udførsel af det grove mel inden for den fastsatte frist et »primært krav« som defineret i artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985. Forordningens artikel 21, der finder anvendelse i den foreliggende sag[34], præciserer, at sikkerhedsstillelsen skal frigives, når der er fremlagt dokumentation for, at alle primære krav er opfyldt. Derimod bestemmer artikel 22, at sikkerheden fortabes fuldt og ikke frigives af interventionsorganet, når et primært krav ikke er blevet opfyldt.

41. I den foreliggende sag er det ikke bestridt, at Italgrani SpA undlod at betale salgsprisen for den mængde hård hvede, der blev tildelt selskabet[35]. I det omfang tilslagsmodtageren ikke har overholdt et primært krav som omhandlet i artikel 20 i forordning nr. 2220/85, kunne de italienske myndigheder således ikke frigive den af selskabet stillede sikkerhed.

42. Under disse omstændigheder foreslår jeg, at Domstolen forkaster dette anbringende om annullation.

34 — I henhold til forordningens artikel 1, litra a), finder forordning nr. 2220/85 anvendelse på sikkerheder, der skal stilles i henhold til bestemmelserne i forordning nr. 2727/75.

35 — Jf. den sammenfattende rapport, s. 105, stævningen, s. 5, og svarskriftets punkt 29 og 30.

IV — Den finansielle korrektion på 9 965 368 843 ITL vedrørende forskellene mellem lagrene af blød hvede, byg og majs

A — *De faktiske omstændigheder*

43. Kommissionens tjenestegrene pålagde en finansiel korrektion, da de konstaterede forskelle mellem de lagre af blød hvede, byg og majs, der indberettedes ved udgangen af regnskabsåret 1994 og begyndelsen af regnskabsåret 1995.

44. For så vidt angår blød hvede var den mængde, der blev indberettet ved udgangen af regnskabsåret 1994 361 tons, mens der blev indberettet en mængde på 636,3 tons ved begyndelsen af regnskabsåret 1995 (en forøgelse med 275 tons). For så vidt angår byg var den mængde, der blev indberettet ved udgangen af regnskabsåret 1994 80 039 tons, mens der blev indberettet en mængde på 52 195 tons ved begyndelsen af regnskabsåret 1995 (en formindskelse på 27 844 tons). Endelig for så vidt angår majs var den mængde, der blev indberettet ved udgangen af regnskabsåret 1994 27 371 tons, mens der blev indberettet en mængde på 62 817 tons ved begyndelsen af regnskabsåret 1995 (en forhøjelse på 35 446 tons).

45. Kommissionen besluttede derfor at lade de italienske myndigheder bære værdien af de forøgede mængder blød hvede og majs, der blev overført, samt modværdien af de manglende mængder byg. Den samlede korrektion beløb sig til 9 965 368 843 ITL.

B — *Den Italienske Republiks argumenter*

46. Den Italienske Republik har gjort gældende, at de omtvistede korrektioner mangler hjemmel. Den har fremført følgende argumentation til støtte herfor[36]:

»Den italienske regering bemærker [...] at de berigtigelser, der blev foretaget i lagrene, er en følge af, at den italienske administration i løbet af oktober 1994 [foretog] obligatorisk tilpasning til de faktisk oplagrede mængder, således som de var blevet opmålt efter den af selskabet CCIA [...] foretagne lagerkontrol.

[...]

[Kommissionens tilgangsvinkel er] opportunistisk, idet den består i at gøre den omstændighed, at den italienske admini-

36 — Stævningen, s. 6.

stration med rette tilpassede de bogførte lagre til de lagre, der faktiske var oplagret, til en økonomisk fordel for Kommissionen. Kommissionen drager således dels fordel af den »overførte værdi«, der er en følge af forhøjelsen af lagrene af blød hvede og majs, uden at den samtidig giver den italienske stat denne fordel for så vidt angår byg [...] dels fordel af værdien, der beregnes på grundlag af forordning [...] nr. 3597/90 efter faldet i lagret af byg, der ikke skyldes et faktisk tab af produktet.

[...] hvis man skulle følge Kommissionens argumentation, ville der samtidig skulle anerkendes følgende positive korrektioner i den italienske administrations favør:

1) refusion til den italienske stat af den nedsættelse af det beløb til overførsel, den blev pålagt, for regnskabsåret 1994 for 27 844,600 tons byg [...]

2) [t]ekniske oplagringsomkostninger (budgetpost 1011.03), der skyldes for regnskabsåret 1994 for 35 446,263 tons majs, der blev indberettet som en yderligere mængde og fundet efter analysen af den lagerkontrol, der blev udført af CCIA, hvilken forhøjelse var en følge af, at der ikke var blevet taget hensyn til denne mængde i EUGFL's tabeller for regnskabsåret 1994

3) [t]ekniske oplagringsomkostninger (budgetpost 1011.03), der skyldes for regnskabsårene 1992, 1993 og 1994 for 275 tons blød hvede, der blev oplagret som følge af manglende levering af den fulde mængde på 5 000 tons blød hvede, der skulle leveres inden for rammerne af fødevarehjælp til Albanien i 1992.«

C — *Stillingtagen*

47. Jeg er af den opfattelse, at Den Italienske Republiks argumentation ikke opfylder betingelserne i artikel 38, stk. 1, litra c), i Domstolens procesreglement. Argumentationen gør det ikke muligt at identificere de retlige og faktiske forhold, som sagsøgeren har baseret sin påstand på. Selv om det er korrekt, at Kommissionen som følge af den stilling, den har i den forudgående administrative procedure, har kunnet afgive et svarskrift, kan Domstolen derimod ikke udøve sin domstolskontrol alene på grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i stævningen. Jeg minder i denne sammenhæng om, at det ikke påhviler Domstolen i sagsøgerens eller hans advokats sted selv at søge at gøre rede for de faktiske og retlige

omstændigheder, der kan begrunde de i stævningen nedlagte påstande. Det fjerde anbringende må derfor afvises.

V — Korrektionen på 2 502 127 250 ITL, der svarer til de korrektioner, der blev foretaget i en forudgående månedlig erklæring (blød hvede, byg og majs)

A — *De faktiske omstændigheder*

48. Kommissionens tjenestegrene pålagde således en korrektion på 2 502 127 250 ITL med det formål at korrigere en fejl begået af de italienske myndigheder i den årlige erklæring. Da Kommissionen udarbejdede de årlige EUGFL-tabeller for regnskabsåret 1995, undlod den italienske administration at overføre de af Kommissionen i en månedlig erklæring foretagne korrektioner, hvilket var sket i henhold til artikel 9, stk. 7, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2776/88 af 7. september 1988 [37].

37 — Forordning om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende med henblik på bogføring af de udgifter, der finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, EFT L 249, s. 9.

B — *Den Italienske Republiks argumenter*

49. Den Italienske Republik har gjort gældende, at Kommissionen ved at foretage den omtvistede korrektion har pålagt den en dobbelt sanktion. Den har til støtte herfor fremført følgende argumenter [38]:

»1) I den 12. månedlige erklæring for regnskabsåret 1995 opgav den italienske administration følgende oplysninger i tabel 8, 1. linje, og tabel 52, 30. linje:

— majs på lager pr. 1. oktober 1994 svarende til 27 371,061 tons

— tekniske omkostninger (budgetpost 1011.006): 472 481 200 ITL

38 — Stævningen, s. 7 og 8.

— finansielle omkostninger (budgetpost 1012.006): 141 376 660 ITL

— øvrige omkostninger (budgetpost 1013.006): 2 946 864 571 ITL.

2) Ved skrivelse nr. 12367 af 19. marts 1996 (jf. dokument E1) meddelte Kommissionens tjenestegrene de italienske myndigheder, at det var nødvendigt at foretage de i forordning [...] nr. 2776/98 fastsatte korrektioner for regnskabsåret 1995, hvilke korrektioner var en følge af Kommissionens manglende anerkendelse af de ovenfor angivne omkostninger [...] de nævnte tjenestegrene havde ved skrivelse nr. 22990 af 14. juni 1995 meddelt deres beslutning om ikke at godkende de omhandlede 27 371,061 tons for offentlig intervention, idet mængden var blevet ødelagt efter en naturkatastrofe, der overgik selskabet Cavalli

3) [e]fterfølgende blev det — for så vidt angår den hos selskabet Cavalli oplagrede mængde majs — i forbindelse med afslutningen af 1994 regnskabsåret, efter en forligsprocedure, besluttet at pålægge den italienske administration to »negative korrektioner« (448 148 256 ITL og 123 262 537 ITL) samt en »positiv korrektion« på 8 132 491 172 ITL, hvilke korrektioner alle, som det er et krav, blev medtaget i punkt 4.5.1.3.2 i den sammenfattende rapport (tillæg II).

Det følger heraf, at den »negative korrektion«, der blev foreslået i henhold til artikel 9 i forordning [...] nr. 2776/88, er ubegrundet, for så vidt som den dels strider mod de beslutninger, der blev vedtaget i forbindelse med forligsproceduren for regnskabsåret 1994, dels indebærer en dobbelt sanktion af den italienske administration, der giver sig udslag i følgende beløb:

— 472 481 200 ITL for budgetpost 1011.006

— 141 376 660 ITL for budgetpost 1012.006, og

— 2 946 864 571 ITL for budgetpost 1013.006.«

C — *Stillingtagen*

50. Den Italienske Republiks argumentation opfylder ikke betingelserne i artikel 38, stk. 1, litra c), i Domstolens procesreglement. Argumentationen gør det ikke muligt at identificere de retlige og faktiske forhold, som sagsøgeren har baseret sin påstand på. Selv om det er korrekt, at Kommissionen som følge af den stilling, den har i den forudgående administrative procedure, har kunnet afgive et svarskrift, kan Domstolen derimod ikke udøve sin domstolskontrol alene på grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i stævningen. Det er blevet fremhævet, at det ikke påhviler Domstolen i sagsøgerens eller hans advokats sted selv at søge at gøre rede for de faktiske og retlige omstændigheder, der kan begrunde de i stævningen nedlagte påstande. Det femte anbringende må derfor afvises.

VI — Godkendelse af fakturaer for salg af korn til offentlig intervention

51. Den Italienske Republik har gjort et sidste anbringende gældende, der ifølge dens egne oplysninger[39] ikke vedrører den anfægtede beslutning. Den har forklaret, at den i forbindelse med forligsproceduren fremsatte en påstand om betaling af 11 952 457 079 ITL i henhold til interventionsorganets endelige godkendelse af fakturaer for salg af korn. Den Italienske Republik har gjort gældende, at den vil blive udsat for en dobbelt sanktion, hvis ikke Kommissionen tildeler den dette beløb.

52. Ifølge artikel 38, stk. 1, litra c), i Domstolens procesreglement skal en stævning indeholde sagsøgerens påstande. Det anbringende, Den Italienske Republik har påberåbt sig i den foreliggende sag, er rettet mod en retsakt, som den ikke har krævet påstået annulleret. Anbringendet må derfor afvises.

VII — Sagens omkostninger

53. I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik bør betale sagens omkostninger, og Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

39 — Stævningen, s. 8.

VIII — Forslag til afgørelse

54. I lyset af ovenstående betragtninger foreslår jeg derfor, at Domstolen afsiger følgende dom:

»1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.«